

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

**รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
ของแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ**

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กุสุมา ลำนุ้ย	โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา สัมพันธ์	โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แหวดตา สุขนันทพงศ์	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มณีรัตน์ โชติกกำธร	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
5. อาจารย์ อิมเอิบ จิตต์ภูษา	อาจารย์โรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุใจ ส่วนไพโรจน์	ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิมล นราองอาจ
ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรทิพย์ เพ็ชรอุไร
ภาควิชาประเมินผลและวิจัย-
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี
4. อาจารย์ อีระยุทธ รัชชะ
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี
6. อาจารย์ ปานใจ แสงศิลา
โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี

ภาคผนวก ข

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (IC)
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเชาวน์อารมณ์
5. ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (RAI)

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (IC)

ตาราง 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (IC)

ข้อความ	ผลของผู้เชี่ยวชาญ					IC
	1	2	3	4	5	
1. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ฉันไม่มีความสุขเมื่อทำงานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิดของตนเอง	-1	0	+1	0	+1	0.2
4. ฉันรู้สึกประหม่าเมื่อต้องแสดงความสามารถทางภาษาอังกฤษ	+1	+1	0	+1	0	0.6
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เสียเวลามาก	+1	+1	+1	0	+1	0.8
6. ฉันรู้สึกหงุดหงิดทุกครั้งเมื่อเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
7. ฉันตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษขณะที่ครูสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ฉันอยากให้มีคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษวันละหลายๆ คาบ	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันเป็นตัวของตัวเอง	+1	0	+1	0	+1	0.6
10. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1
11. ฉันมีความสุขที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
12. ฉันจะเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1
13. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
14. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่น่าเรียน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
15. ฉันอยากพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	0	+1	0.8
16. ฉันชอบภาษาอังกฤษตั้งแต่เริ่มเรียนครั้งแรก	+1	+1	+1	+1	+1	1
17. ฉันอยากให้มีคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านไปเร็วๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1
18. ฉันเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	1
19. ฉันคิดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไร้สาระ	+1	+1	+1	+1	+1	1
20. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วทำให้ฉันสับสน	+1	+1	+1	0	+1	0.8

ข้อความ	ผลของผู้เชี่ยวชาญ					IC
	1	2	3	4	5	
21. ฉันคิดว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	0	0	0.6
22. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้	+1	+1	+1	+1	0	0.8
23. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ล้าสมัย	+1	+1	+1	0	+1	0.8
24. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีความคิดกว้าง ขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1
25. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ได้แบบอย่างทาง ภาษาที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	0	+1	0.8
26. ฉันรู้สึกสนุกเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
27. วิชาภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	+1	+1	+1	0	+1	0.8
28. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
29. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากมาก	+1	+1	+1	+1	+1	1
30. ฉันคิดว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่น่าสนใจ	+1	+1	+1	0	+1	0.8
31. การเรียนภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตของฉัน ก้าวหน้า	+1	+1	+1	0	+1	0.8
32. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนสามารถนำไปใช้ ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1
33. ฉันรู้สึกดีใจเมื่อไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
34. วิชาภาษาอังกฤษช่วยทำให้ฉันเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ คะแนนดี	+1	0	0	0	+1	0.4
35. วิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยในการประกอบอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	1
36. ฉันรู้สึกเครียดทุกครั้งที่ยังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
37. ฉันรู้สึกเสียดายเมื่อต้องขาดเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
38. ในอนาคตฉันอยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1
39. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่มีคุณค่าต่อฉัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
40. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฉันทุ่มเทเวลาเรียนให้ มากกว่าวิชาอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	1

สรุป มีข้อความจำนวน 38 ข้อ ที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ $0.5 \leq IC \leq 1$

เหลือข้อความที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ 38 ข้อจากทั้งหมด 40 ข้อ

ข้อที่ต้องตัดออกมี 2 ข้อ คือ 3 และ 34

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่า t-test	ความหมาย
1	6.426**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
2	4.644**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
3	1.166	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☐ คัดเลือก ☒ คัดออก
4	4.781**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
5	5.797**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
6	3.721**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
7	3.406**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
8	2.638**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
9	2.936**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
10	2.981**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
11	1.664	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☐ คัดเลือก ☒ คัดออก
12	1.845*	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
13	6.197**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
14	2.214*	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
15	3.681**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
16	6.516**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
17	3.516**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
18	1.861*	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
19	2.951**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
20	0.838	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☐ คัดเลือก ☒ คัดออก
21	3.195**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
22	3.130**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
23	3.328**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
24	2.840**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
25	9.297**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
26	2.859**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ข้อ	ค่า t-test	ความหมาย
27	3.402**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
28	2.982**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
29	2.850**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
30	4.303**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
31	1.273	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☐ คัดเลือก ☒ คัดออก
32	6.779**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
33	3.873**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
34	4.780**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
35	4.667**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
36	1.383	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☐ คัดเลือก ☒ คัดออก
37	3.000**	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☒ คัดเลือก ☐ คัดออก
38	0.397	จำแนกคนที่มีเจตคติสูง-ต่ำได้ ☐ คัดเลือก ☒ คัดออก

สรุป มีข้อความจำนวน 32 ข้อ ที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ จากทั้งหมด 38 ข้อ
ข้อที่ต้องตัดออกมี 6 ข้อ คือ 3, 11, 20, 31, 36 และ 38

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_{Items}^2}{S_{Total}^2} \right]$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	คือ	จำนวนข้อในแบบวัด
	$\sum$	คือ	ผลรวมทั้งหมด
	S_{Items}^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
	S_{Total}^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ดังนั้น ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.9445

แปลผล ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.9445

ถือว่าแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษฉบับนี้สามารถนำไปใช้ได้ เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่สามารถยอมรับได้ มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเชาวน์อารมณ์

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) ของครอนบาค

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_{Items}^2}{S_{Total}^2} \right]$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	คือ	จำนวนข้อในแบบวัด
	$\sum$	คือ	ผลรวมทั้งหมด
	S_{Items}^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
	S_{Total}^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ดังนั้น ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเชาวน์อารมณ์มีค่าเท่ากับ 0.8117

แปลผล ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเชาวน์อารมณ์มีค่าเท่ากับ 0.8117

ถือว่าแบบประเมินเชาวน์อารมณ์ฉบับนี้สามารถนำไปใช้วัดได้ เนื่องจากค่าความ
เชื่อมั่นของแบบวัดที่สามารถยอมรับได้ มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

**ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของ
แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (RAI)**

ตาราง 20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (RAI)

นักเรียน คนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1			ผู้ประเมินคนที่ 2			RAI
	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	
1.	3	4	4	3	4	4	1.00
2.	3	4	3	3	4	3	1.00
3.	2	3	3	4	3	4	0.92
4.	3	4	4	4	4	4	0.97
5.	3	3	3	3	3	4	0.97
6.	3	3	4	3	3	4	1.00
7.	4	3	4	4	4	4	0.97
8.	3	4	4	4	4	4	0.97
9.	3	2	2	1	3	0	0.88
10.	3	3	4	2	3	2	0.92
11.	3	3	4	3	3	4	1.00
12.	3	3	3	3	3	4	0.97
13.	3	3	3	3	3	3	1.00
14.	3	2	3	3	3	3	0.97
15.	4	3	4	3	5	3	0.90
16.	5	4	4	4	5	4	0.95
17.	3	4	3	3	5	4	0.95
18.	3	4	4	3	5	4	0.97
19.	3	4	4	4	5	4	0.95
20.	3	4	4	4	5	4	0.95
21.	4	4	4	4	4	4	1.00
22.	4	3	4	4	4	4	0.97
23.	3	3	3	4	4	3	0.95

ตาราง 20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (RAI) (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1			ผู้ประเมินคนที่ 2			RAI
	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	
24.	4	4	4	4	5	4	0.97
25.	3	4	3	3	4	4	0.97
26.	3	4	4	4	4	4	0.97
27.	3	3	4	4	4	4	0.95
28.	3	2	3	3	3	3	0.97
29.	4	3	4	4	4	4	0.97
30.	3	2	4	4	3	4	0.95
31.	3	3	4	4	3	4	0.97
32.	2	3	3	4	3	4	0.92
33.	3	3	4	3	4	4	0.97
34.	3	3	3	3	4	4	0.95
35.	3	3	4	3	3	3	0.97
36.	3	3	3	3	2	3	0.97
37.	3	3	3	3	3	2	0.97
38.	4	3	3	3	3	2	0.95
39.	3	4	4	3	3	4	0.97
40.	3	3	3	3	3	3	1.00
41.	2	3	3	2	2	3	0.97
42.	2	2	2	2	1	2	0.97
43.	2	2	3	1	2	2	0.95
44.	2	2	3	2	2	2	0.97

สรุป

ผู้ประเมิน 2 คน มีการประเมินสอดคล้องกัน โดยมีค่า RAI ตั้งแต่ 0.88 ถึง 1.00

ภาคผนวก ค

- 1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง**
- 2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การชื้อขาย (Shopping)

เวลา 2 คาบเรียน

1. สาระการเรียนรู้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2

2. สาระสำคัญ

การชื้อขายเป็นกิจกรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นนักเรียนจึงควรทราบคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและบทสนทนาที่จำเป็นเพื่อใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการชื้อขายได้

3.2 จุดประสงค์นำทาง

ด้านความรู้

1. สามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับการชื้อขายได้
2. พูดเสนอความช่วยเหลือและดูแลลูกค้าได้
3. บอกขนาด สีและราคาของสินค้าได้
4. พูดต่อรองราคาได้

ด้านเจตคติ นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการชื้อขาย

ด้านทักษะ ทักษะการพูด

4. เนื้อหาสาระ

4.1 คำศัพท์

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการชื้อขาย เช่น

N. = customer, shopkeeper, present, size, color, price, etc.

V. = sell, buy, try on, pay, reduce, discount, etc.

Adj. = big, small, fit, expensive, fixed, etc.

4.2 บทสนทนา

การสนทนาโต้ตอบระหว่างการชื้อขาย เช่น

A: Can I help you? / What can I do for you?

B: I'd like to buy a present for my friend's birthday.

A: What sort of present are you looking for?

B: I want to buy a T-shirt.

A: What color and size do you want?

B: Please show me a blue and big size.

A: Here you are.

B: How much shall I pay for it?

A: It is 299 baht.

B: It is quite expensive. Can you discount?

A: I am sorry. It is a fixed price.

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

T : Good morning class. Today we will learn about shopping.

2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการถามนักเรียนว่าถ้านักเรียนมีร้านค้าเป็นของตัวเองและมีลูกค้าชาวต่างชาติเข้ามาในร้าน นักเรียนจะพูดอย่างไร

T: Do you know how to speak to the customer?

S: Yes, I do.

T: Well, could you tell me?

S: Can I help you? / May I help you? ...,etc.

T: Excellent. OK. Do you want to know more how to speak?

S: Yes, I do.

3. ครูแจกใบความรู้ที่ 2 เรื่องการซื้อขายให้แก่ นักเรียน ให้นักเรียนช่วยกันค้นหาคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในการซื้อขาย

T: Class, look at your sheet and find the vocabulary about shopping. Can you?

S: Yes, I can.

T: What are they?

S: There are buy, sell, try on, discount, big, small, expensive, etc.

4. ครูให้นักเรียนช่วยกันแบ่งการลำดับขั้นตอนของซื้อขายและให้นักเรียนสังเกตโครงสร้างของประโยคและบทสนทนาระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย

- T: Right now, Can you tell me the steps of shopping?
- S: Yes, I can.
- T: OK. First is .....
- S: Attending the customer.
- T: Very good. Second is.....
- S: Telling the shopkeeper what you want to buy.
- T: Excellent. Third is .....
5. ครูแจกใบกิจกรรมที่ 2.1 ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์และความหมายเกี่ยวกับการซื้อขาย
- T: Everybody, Do you have activity sheet 2.1?
- S: Yes, I do.
- T: OK. First, match the vocabularies with their meanings.
6. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องและให้นักเรียนอ่านบทสนทนาในใบกิจกรรมที่ 2.1 ตามครู 1 ครั้ง จากนั้นสมมติให้นักเรียนที่นั่งขวามือของครูเป็นผู้ขาย และนักเรียนที่นั่งซ้ายมือของครูเป็นผู้ซื้อ สลับกันพูดบทสนทนาตามใบกิจกรรมดังกล่าว
- T: Well class, repeat after me. .
- S: .....
- T: Good. Next suppose the students on my right hand are the shopkeepers and the students on my left hand are customers, ok?
7. ครูแจกใบกิจกรรมที่ 2.2 ให้นักเรียนนำคำศัพท์ในใบกิจกรรมที่ 2.1 เติมลงในบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายให้สมบูรณ์ และเมื่อนักเรียนทุกคนทำเสร็จแล้ว ให้นักเรียนส่งใบกิจกรรมจากโต๊ะหลังมาโต๊ะหน้าสุดของแต่ละแถว ครูสลับใบกิจกรรมของแต่ละแถว และแจกคืนให้นักเรียนตรวจ และครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
- T: Students, now I want you to use the vocabularies in activity sheet 2.1 to fill in the conversation in activity sheet 2. Can you?
- S: Of course.
8. ให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ ครูแจกใบกิจกรรมที่ 2.3A และ 2.3B ให้นักเรียนแต่ละคู่ โดยนักเรียนทั้งคู่จะต้องพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลในสิ่งที่ตนไม่รู้

T: There are two parts in this activity. Part A is for student A and part B is for student B. Then you ask each other to make the complete conversation. Do you understand?

S: Yes, I do.

T: Well, let's ask each other.

9. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้องและครูให้นักเรียนอ่านบทสนทนาตามครูและนักเรียนพูดบทสนทนาโต้ตอบกันอีก 1 ครั้ง

ขั้นปฏิบัติ

10. ครูให้นักเรียนดูวีซีดีเกี่ยวกับการซื้อขาย เพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานในการพูดแก่นักเรียน และอธิบายชี้แจงสภาพปัญหาในสถานการณ์ โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสังเกตและสรุปรายละเอียดในสถานการณ์จากวีซีดี เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมของเหตุการณ์

T: Class, next we will listen to the conversation about shopping in VCD. Are you ready?

S: Yes, I am.

11. ครูให้นักเรียนฝึกพูดตามบทสนทนาในวีซีดี

T: Well, repeat after the conversation.

S: .....

T: Very good.

12. ให้นักเรียนจับคู่ ครูแจกใบกิจกรรมสถานการณ์จำลองเกี่ยวกับการซื้อขายให้แก่นักเรียน แต่ละคู่ศึกษาสถานการณ์จำลอง และให้นักเรียนอาสาว่าจะแสดงบทบาทใด จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทในสถานการณ์จำลอง โดยให้นักเรียนพูดสนทนาซื้อขายและต่อราคาสินค้าหน้าห้องที่ละคู่ ซึ่งพร้อมกันนี้ครูจะประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนแต่ละคนด้วย

T: Class, work in pair and these are the simulation sheets. I want you to choose your role and learn what you have to do. Do you understand?

S: No.

T: OK. Look at your sheet and you can see the role, right? Then choose one and read the situation and make the conversation for shopping.

ขั้นอภิปรายผล

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประสบการณ์และข้อคิดที่ได้จากการแสดงในสถานการณ์จำลอง และช่วยกันประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนแต่ละคนว่าแสดงได้สมจริงหรือไม่ และพิจารณาว่าจะปรับปรุงการพูดเพื่อสื่อความหมายให้ดีขึ้นได้อย่างไร โดยครูจะเปรียบเทียบเกี่ยวกับการซื้อขายในสถานการณ์จำลองกับสถานการณ์จริง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ขั้นสรุป

ครูแจกแบบบันทึกผลการแสดงในสถานการณ์จำลองให้นักเรียนแต่ละคน และให้นักเรียนเขียนบันทึกการแสดงของตนเอง และผลการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเอง

6. สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง การซื้อขาย
2. ใบกิจกรรมที่ 2.1, 2.2, 2.3A และ 2.3B
3. วีซีดีบทสนทนาเกี่ยวกับ การซื้อขาย
4. ใบกิจกรรมสถานการณ์จำลอง เรื่อง การซื้อขาย
5. สิ่งของต่างๆ สำหรับการซื้อขาย
6. แบบบันทึกผลการแสดงในสถานการณ์จำลองของนักเรียน

7. การวัดและประเมินผล

1. ประเมินจากใบกิจกรรมที่นักเรียนทำ
2. ประเมินจากการแสดงในสถานการณ์จำลอง
3. ประเมินจากแบบบันทึกผลการแสดงในสถานการณ์จำลอง
4. ประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

*_**

ใ้บควมรู่เรื่อง การซื้อขย

Vocabulary

- N. = customer, shopkeeper, present, size, color, price
 V. = sell, buy, try on, pay, reduce, discount
 Adj. = big, small, fit, expensive, fixed

Attending a customer (การดูแลลูกค้า)

- Good morning. What can I do for you?
- What can I help you?
- Good afternoon. May I help you?
- Anything I can do for you?
- Can I help you?
- What kind would you like?
- What size do you want?
- What color do you like?
- What sort of ..... are you looking for?

Telling what you would like to buy (บอกว่าคุณต้องการซื้ออะไร)

- I would like to buy ..... for my friend's birthday.
- Can I see ....., please?
- Could I have a look at .....?
- I want ..... for my mother.
- Please show me .....
- I am looking for .....

Choosing items (เลือกของ)

- May I try it on?
- Show me some others.
- Do you have other colors?
- Have you any bigger sizes?
- It is too small for me.

ใบกิจกรรมที่ 2.1

Direction: Match the vocabularies with their meaning and then fill them in the conversation about shopping.

shopkeeper	present	reduce	try on	big	fit
expensive	discount	small	fixed	size	pay
customer	price	color	sell	buy	

1. .... = n. ลูกค้า
2. .... = n. เจ้าของร้าน
3. .... = n. ของขวัญ
4. .... = n. ขนาด
5. .... = n. สี
6. .... = n. ราคา
7. .... = v. ขาย
8. .... = v. ซื้อ
9. .... = v. ลอง
10. .... = v. จ่าย
11. .... = v. ลดลง
12. .... = v. ลดราคา
13. .... = adj. ใหญ่, โต
14. .... = adj. เล็ก
15. .... = adj. พอดี
16. .... = adj. ราคาแพง
17. .... = adj. กำหนดไว้แน่นอน

*_**

Name.....No.....Class.....

ใบกิจกรรมที่ 2.2

Direction: Use the vocabularies in activity sheet 2.1 to fill in the conversation.

At a clothing shop

- A: Good afternoon. What can I do for you?
- B: I'd like to buy a ..... for my friend's birthday.
- A: What sort of present are you looking for?
- B: I want to ..... a T-shirt.
- A: What ..... and ..... do you want?
- B: Please show me a blue and ..... size.
- A: Here you are.
- B: How much shall I ..... for it?
- A: It is 299 baht.
- B: It is quite ..... Can you .....?
- A: I am sorry. It is a ..... price.

--*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*

Name.....No.....Class.....

ใบกิจกรรมที่ 2.3 A

Direction: For student A. Ask student B for information in shopping situation.

At the shoe shop

- Shopkeeper : Good afternoon. Can I help you?
- Customer : Could I have a look at ....., please? (type of shoe)
- Shopkeeper : Yes. What color do you like?
- Customer : I'd like .....
- Shopkeeper : Here you are.
- Customer : May I .....
- Shopkeeper : Of course.
- Customer : It is too small for me. Do you have .....
- Shopkeeper : What size do you want?
- Customer : It is .....
- Shopkeeper : OK. A few minutes please.
-
- Shopkeeper : Here you are.
- Customer : Well, I will take them. ....?
- Shopkeeper : They are 450 baht.
- Customer : .....
- Shopkeeper : Thank you and welcome again next time.

~~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*

Name.....No.....Class.....

ใบกิจกรรมที่ 2.3 B

Direction: For student B. Ask student A for information in shopping situation.

At the shoe shop

Shopkeeper : Good afternoon. ....?
 Customer : Could I have a look at sandal, please? (type of shoe)
 Shopkeeper : Yes. What ..... do you like?
 Customer : I'd like the black one.
 Shopkeeper : .....
 Customer : May I try them on?
 Shopkeeper : .....
 Customer : It is too small for me. Do you have a bigger size?
 Shopkeeper : What ..... do you want?
 Customer : It is 6 and a half.
 Shopkeeper : OK. .... please.

 Shopkeeper : Here you are.
 Customer : Well, I will take them. How much are they?
 Shopkeeper : They are .....
 Customer : Here you are.
 Shopkeeper : ..... and welcome again next time.

--*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*

Name.....No.....Class.....

Shopping

Situation 1

It is nearly the Mother's Day, so student A goes to the jewelry shop to buy a ring for his/her mother.

Role

1. Student A
2. Shopkeeper

Guided Conversation

1. The shopkeeper attends student A.
2. Student A asks for a ring.
3. The shopkeeper shows it to him/her.
4. Student A asks about the price.
5. The shopkeeper tells the price.
6. Student A asks for a discount.

*_**

Shopping

Situation 2

It is 2 days before New Year, so student B wants to buy a new shirt for herself/herself. He/she goes to a clothing shop.

Role

1. Student B
2. The clothier

Guided Conversation

1. The clothier attends student B.
2. Student B asks for a shirt.
3. The clothier asks about color and shows it to him/her.
4. Student B asks for trying it on and then asks about the price.
5. The clothier tells the price.
6. Student B asks for a discount.

*_**

Shopping

Situation 3

Student C wants to buy a new dictionary for class, so he/she goes to the bookstore.

Role

1. Student C
2. The bookseller

Guided Conversation

1. The bookseller attends student C.
2. Student C asks for a dictionary.
3. The bookseller asks about the kind of dictionary.
4. Student C wants an English–Thai dictionary
5. The bookseller gives it to him/her.
6. Student C asks about the price.
7. The bookseller tells the price.
8. Student C gives the money to the bookseller.

*_**

Shopping

Situation 4

Your friend is absent today because of illness, so student D goes to the market to buy some fruits for him/her.

Role

1. Student D
2. The fruit seller

Guided Conversation

1. The fruit seller attends student D.
2. Student D asks for oranges and apples.
3. The fruit seller asks about how much she/ he wants.
4. Student D tells the fruit seller that he/she wants 2 kilos for each.
5. The fruit seller gives them to student D.
6. Student D asks for the price.
7. The fruit seller tells the price.
8. Student D gives the money to the fruit seller.

*_**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (การสอนแบบปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การชื้อขาย (Shopping)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เวลา 2 คาบเรียน

1. สาระการเรียนรู้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2

2. สาระสำคัญ

การชื้อขายเป็นกิจกรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นนักเรียนจึงควรทราบคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและบทสนทนาที่จำเป็นเพื่อใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการชื้อขายได้

3.2 จุดประสงค์นำทาง

ด้านความรู้

1. สามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับการชื้อขายได้
2. พูดเสนอความช่วยเหลือและดูแลลูกค้าได้
3. บอกขนาด สีและราคาของสินค้าได้
4. พูดต่อราคาได้

ด้านเจตคติ นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการชื้อขาย

ด้านทักษะ ทักษะการพูด

4. เนื้อหาสาระ

4.1 คำศัพท์

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการชื้อขาย เช่น sell, buy, discount, expensive, etc.

4.2 บทสนทนา

การสนทนาโต้ตอบระหว่างการชื้อขาย เช่น

A: What can I help you?

B: I am looking for a T-shirt.

A: Here you are.

B: Do you have other colors?

B: Of course.

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยพุดนำเกี่ยวกับการสนทนาเพื่อซื้อขายสินค้าเพื่อให้
นักเรียนอยากเรียนรู้บทเรียน
2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง การซื้อขายให้นักเรียนศึกษา
3. ครูนำเสนอคำศัพท์และสาธิตการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์และบทสนทนาที่สำคัญใน
บทเรียนให้แก่นักเรียน

ขั้นปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนฝึกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ สนทนากันเป็นคู่ โดยนักเรียนทั้งคู่ช่วยกันคิด
บทสนทนา และนำเสนอบทสนทนาหน้าชั้นเรียนเป็นรายคู่จนครบทุกคู่

ขั้นอภิปรายผล

ครูให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีและแก้ไขข้อผิดพลาด
ของนักเรียนโดยภาพรวม และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์การใช้บทสนทนาที่เรียน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนทั้งชั้นเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ที่
ได้รับจากการสนทนา

6. สื่อการเรียนรู้

1. สิ่งของต่างๆ เพื่อการซื้อขาย
2. ใบความรู้เรื่อง การซื้อขาย
3. ใบกิจกรรมที่ 2.1, 2.2, 2.3A และ 2.3B
4. แบบประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการฝึกพูดสนทนา
2. ประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ใบความรู้เรื่อง การซื้อขาย

Vocabulary

N. = customer, shopkeeper, present, size, color, price

V. = sell, buy, try on, pay, reduce, discount

Adj. = big, small, fit, expensive, fixed

Attending a customer (การดูแลลูกค้า)

- Good morning. What can I do for you?
- What can I help you?
- Good afternoon. May I help you?
- Anything I can do for you?
- Can I help you?
- What kind would you like?
- What size do you want?
- What color do you like?
- What sort of ..... are you looking for?

Telling what you would like to buy (บอกว่าคุณต้องการซื้ออะไร)

- I would like to buy ..... for my friend's birthday.
- Can I see ....., please?
- Could I have a look at .....?
- I want ..... for my mother.
- Please show me .....
- I am looking for .....

Choosing items (เลือกของ)

- May I try it on?
- Show me some others.
- Do you have other colors?
- Have you any bigger sizes?
- It is too small for me.

- That looks a bit too plain.
- This is a good fit.

Asking about prices (ถามราคา)

- How much is it?
- How much does it cost?
- How much shall I pay for it?
- What is the price of the apples?

Telling about prices (บอกราคา)

- It costs 59 baht.
- It is 30 baht per kilogram.
- It is 200 baht for a set of six.
- It is 62 cents a piece.

Bargaining on the buying side (การต่อรองจากผู้ซื้อ)

- It is quite expensive. Can you come down a bit?
- That is rather more than I think. Can you sell it for 3 pounds?
- I suppose they must be very expensive.
- I suppose it is quite expensive.
- Not expensive.

Bargaining on the side of the seller (ผู้ขายเป็นฝ่ายต่อรอง)

- I can't give discounts, it's on sale.
- It isn't expensive, it's our standard price.

*_**

ใบกิจกรรมที่ 2.2

Direction: Use the vocabularies in activity sheet 2.1 to fill in the conversation.

At a clothing shop

- A: Good afternoon. What can I do for you?
- B: I'd like to buy a ..... for my friend's birthday.
- A: What sort of present are you looking for?
- B: I want to ..... a T-shirt.
- A: What ..... and ..... do you want?
- B: Please show me a blue and ..... size.
- A: Here you are.
- B: How much shall I ..... for it?
- A: It is 299 baht.
- B: It is quite ..... Can you .....?
- A: I am sorry. It is a ..... price.

--*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-**

Name.....No.....Class.....

ใบกิจกรรมที่ 2.3 A

Direction: For student A. Ask student B for information in shopping situation.

At the shoe shop

Shopkeeper : Good afternoon. Can I help you?

Customer : Could I have a look at ....., please? (type of shoe)

Shopkeeper : Yes. What color do you like?

Customer : I'd like .....

Shopkeeper : Here you are.

Customer : May I .....

Shopkeeper : Of course.

Customer : It is too small for me. Do you have .....

Shopkeeper : What size do you want?

Customer : It is .....

Shopkeeper : OK. A few minutes please.

Shopkeeper : Here you are.

Customer : Well, I will take them. ....?

Shopkeeper : They are 450 baht.

Customer : .....

Shopkeeper : Thank you and welcome again next time.

~~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*

Name.....No.....Class.....

ใบกิจกรรมที่ 2.3 B

Direction: For student B. Ask student A for information in shopping situation.

At the shoe shop

- Shopkeeper : Good afternoon. ....?
- Customer : Could I have a look at sandal, please? (type of shoe)
- Shopkeeper : Yes. What ..... do you like?
- Customer : I'd like the black one.
- Shopkeeper : .....
- Customer : May I try them on?
- Shopkeeper : .....
- Customer : It is too small for me. Do you have a bigger size?
- Shopkeeper : What ..... do you want?
- Customer : It is 6 and a half.
- Shopkeeper : OK. .... please.
-
- Shopkeeper : Here you are.
- Customer : Well, I will take them. How much are they?
- Shopkeeper : They are .....
- Customer : Here you are.
- Shopkeeper : ..... and welcome again next time.

--*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*

Name.....No.....Class.....

ภาคผนวก ง

1. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับวัยรุ่น (อายุ 12-17 ปี)
ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ทักษะและความสามารถของนักเรียนที่มีต่อครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอน แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การวัดและประเมินผล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยมีคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่าง

ข้อความ	ระดับเจตคติ				
	5	4	3	2	1
99. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีเนื้อหาน่าสนใจ	✓				

3. คำตอบของนักเรียนในการตอบแบบวัดนี้ ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ
4. ขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบวัดเจตคติในครั้งนี้

ข้อความ	ระดับเจตคติ				
	5	4	3	2	1
1. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเรียน					
2. ฉันไม่มีความสุขเมื่อทำงานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
3. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เสียเวลามาก					
4. ฉันรู้สึกหงุดหงิดทุกครั้งเมื่อเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
5. ฉันตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษขณะที่ครูสอน					
6. ฉันอยากให้มีความคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษวันละหลายๆ คาบ					
7. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันเป็นตัวของตัวเอง					
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น					
9. ฉันมีความสุขที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
10. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
11. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่น่าเรียน					
12. ฉันอยากพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น					
13. ฉันชอบภาษาอังกฤษตั้งแต่เริ่มเรียนครั้งแรก					
14. ฉันอยากให้คาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านไปเร็วๆ					
15. ฉันเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง					
16. ฉันคิดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไร้สาระ					
17. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วทำให้ฉันสับสน					
18. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้					
19. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ล้าสมัย					
20. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีความคิดกว้างขึ้น					
21. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ได้แบบอย่างทางภาษาที่ถูกต้อง					
22. ฉันรู้สึกสนุกเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
23. วิชาภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
24. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
25. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากมาก					
26. ฉันคิดว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่น่าสนใจ					
27. การเรียนภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตของฉันก้าวหน้า					
28. ฉันรู้สึกดีใจเมื่อไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
29. วิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยในการประกอบอาชีพ					

ข้อความ	ระดับเจตคติ				
	5	4	3	2	1
30. ฉันรู้สึกเครียดทุกครั้งที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
31. ฉันรู้สึกเสียดายเมื่อต้องขาดเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
32. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่มีคุณค่าต่อฉัน					
รวม					

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง

ตอนที่ 1

1. การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารด้วยถ้อยคำภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านสำเนียงการออกเสียง ด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน และด้านความคล่องแคล่วในการพูด
2. เกณฑ์การประเมินแต่ละด้านแบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ด้าน	คะแนน	ความหมาย
1. ด้านสำเนียงการออกเสียง	0	ออกเสียงผิดทั้งหมด
	1	ออกเสียงผิดบ่อยมาก
	2	มีสำเนียงภาษาแม่ปะปน
	3	มีสำเนียงภาษาแม่ปะปน และ มีการออกเสียงผิดบางครั้ง
	4	ออกเสียงได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด
	5	ออกเสียงได้เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาและไม่มีสำเนียงภาษาแม่ปะปนเลย
2. ด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน	0	ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด
	1	ใช้ไวยากรณ์ผิดมาก ทำให้ประโยคมีความหมายผิดเพี้ยนไป
	2	ใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง ทำให้ประโยคมีความหมายผิดเพี้ยนไปบ้าง
	3	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง แต่ไม่ได้ทำให้ความหมายของประโยค ผิดเพี้ยนไป
	4	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดเพียงเล็กน้อย ไม่ทำให้ความหมายของประโยคผิดเพี้ยนไปเลย
	5	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด
3. ด้านความคล่องแคล่วในการพูด	0	พูดตะกุกตะกักจนไม่สามารถสนทนากันได้
	1	พูดได้แต่ประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้เป็นประจำ
	2	พูดประโยคยาว ๆ ได้บางประโยคแต่ไม่สมบูรณ์
	3	พูดตะกุกตะกักจนต้องจัดคำหรือเรียงประโยคใหม่
	4	พูดได้ราบรื่น แต่ยังไม่รู้ว่าจะไม่ใช่เจ้าของภาษา
	5	พูดได้ราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชื่อ - สกุล .....เลขที่.....กลุ่ม.....วันที่.....

ตอนที่ 2 ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสามารถของผู้เรียนมากที่สุดโดยใช้เกณฑ์การประเมินข้างต้นในการตัดสินใจ

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	ระดับคะแนน					
	0	1	2	3	4	5
1. ด้านสำเนียงการออกเสียง						
2. ด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน						
3. ด้านความคล่องแคล่วในการพูด						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับวัยรุ่น (อายุ 12-17 ปี)

ความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสามารถทางอารมณ์ ในการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

การรู้จักความฉลาดทางอารมณ์ของตนเองเพื่อการพัฒนาและการใช้ศักยภาพตนเองในการดำเนินชีวิตครอบครัว การทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

กรมสุขภาพจิตได้ตระหนักถึงความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ จึงได้สร้างแบบประเมินสำหรับประชาชนเพื่อใช้ประเมินตนเอง

คำแนะนำ

แบบประเมินนี้เป็นประโยคที่มีข้อความเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ แม้ว่าบางประโยคอาจไม่ตรงกับที่ท่านเป็นอยู่ก็ตาม ขอให้ท่านเลือกคำตอบที่ตรงกับตัวท่านเองมากที่สุดไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดดีหรือไม่ดี

มีคำตอบ 4 คำตอบ สำหรับข้อความแต่ละประโยคคือ ไม่จริง จริงบางครั้ง ค่อนข้างจริง จริงมาก คะแนน

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
1	เวลาโกรธหรือไม่สบาย ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน					
2	ฉันบอกไม่ได้ว่าอะไรทำให้ฉันรู้สึกโกรธ					
3	เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้					
4	ฉันสามารถคอยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พอใจ					
5	ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย					
6	เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันจะอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้					
รวม						

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
7	ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใกล้ชิดมีอาการเปลี่ยนแปลง					
8	ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก					
9	ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิด					
10	ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำ ของฉัน					
11	ฉันรู้สึกที่ผู้อื่นชอบเรียกร้องความสนใจมากเกินไป					
12	แม้จะมีภาระที่ต้องทำ ฉันยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ ต้องการความช่วยเหลือ					
รวม						
		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
13	เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส					
14	ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน					
15	เมื่อทำผิด ฉันสามารถกล่าวคำขอโทษผู้อื่นได้					
16	ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก					
17	ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อ ส่วนรวม					
18	ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น					
รวม						
		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
19	ฉันไม่รู้ว่ฉันเก่งเรื่องอะไร					
20	แม้ว่าเป็นงานยาก ฉันก็มั่นใจว่าสามารถทำได้					
21	เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ					
22	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ					
23	เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันก็จะไม่ยอมแพ้					
24	เมื่อเริ่มทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ					
รวม						

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
25	ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ					
26	บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข					
27	ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน					
28	เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าจำทำอะไรก่อนหลัง					
29	ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย					
30	ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มีกฎระเบียบขัดกับความเคยชินของฉัน					
รวม						
		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
31	ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย					
32	ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน					
33	ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้					
34	ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน					
35	เป็นการยากสำหรับฉันที่จะโต้แย้งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผลเพียงพอ					
36	เมื่อไม่เห็นกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้					
รวม						
		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
37	ฉันรู้สึกว่ายากกว่าผู้อื่น					
38	ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด					
39	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด					
40	ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก					
รวม						

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
41	แม้สถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น					
42	ทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ					
43	เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉันมักปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่องผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้					
44	ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน					
45	ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดีๆ มากกว่าฉัน					
46	ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่					
รวม						
		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง มาก	คะแนน
47	ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรทำ เมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย					
48	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ					
49	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้					
50	ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่					
51	ฉันไม่สามารถทำใจให้มีความสุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ					
52	ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ					
รวม						

การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ในการให้คะแนนดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ข้อ

1	4	6	7	10	12	14	15	17	20
22	23	25	28						
31	32	34	36	38	39	41	42	43	44
46	48	49	50						

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ข้อ

2	3	5	8	9	11	13	16	18
19	21	24						
26	27	29	30	33	35	37	40	45
47	51	52						

แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

ตอบไม่จริงให้	1	คะแนน
ตอบจริงบางครั้งให้	2	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริงให้	3	คะแนน
ตอบจริงมากให้	4	คะแนน

แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

ตอบไม่จริงให้	4	คะแนน
ตอบจริงบางครั้งให้	3	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริงให้	2	คะแนน
ตอบจริงมากให้	1	คะแนน

การรวมคะแนน

ด้านดี หมายถึง	ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
ด้านเก่ง หมายถึง	ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
ด้านสุข หมายถึง	ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข

ด้าน	ด้านย่อย	การรวมคะแนน	ผลรวมของคะแนน
ดี	1.1 ควบคุมตนเอง	รวมข้อ 1 ถึงข้อ 6	
	1.2 เห็นใจผู้อื่น	รวมข้อ 7 ถึงข้อ 12	
	1.3 รับผิดชอบ	รวมข้อ 13 ถึงข้อ 18	
เก่ง	2.1 มีแรงจูงใจ	รวมข้อ 19 ถึงข้อ 24	
	2.2 ตัดสินและแก้ปัญหา	รวมข้อ 25 ถึงข้อ 30	
	2.3 สัมพันธภาพ	รวมข้อ 31 ถึงข้อ 36	
สุข	3.1 ภูมิใจตนเอง	รวมข้อ 37 ถึงข้อ 40	
	3.2 พอใจชีวิต	รวมข้อ 41 ถึงข้อ 46	
	3.3 สุขสงบทางใจ	รวมข้อ 47 ถึงข้อ 52	

หลังจากรวมคะแนนแต่ละด้านเสร็จแล้ว นำคะแนนที่ได้ไปทำเครื่องหมายลงบนเส้นประในกราฟ ความฉลาดทางอารมณ์แล้วลากเส้นให้ต่อกัน และพิจารณาดูว่ามีคะแนนใดที่สูงหรือต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ

ผลที่ได้เป็นเพียงการประเมินโดยสังเขป คะแนนที่ได้ต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติไม่ได้หมายความว่าท่านมีความปกติในด้านนั้น เพราะด้านต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น คะแนนที่ได้ต่ำจึงเป็นข้อเตือนใจให้ท่านหาแนวทางในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในด้านนั้น ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

สำหรับรายละเอียดและแนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์มีอยู่ในหนังสืออีคิว : ความฉลาดทางอารมณ์ หรือคู่มือความฉลาดทางอารมณ์ (สำหรับประชาชน) ของกรมสุขภาพจิต รวมทั้งท่านสามารถเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ที่ทางกรมสุขภาพจิตหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องจัดขึ้น

กราฟความฉลาดทางอารมณ์

	0	5	10	15	20	25	คะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านย่อย
1.1 ควบคุมตนเอง ช่วงคะแนนปกติ = 14-18							15.5
1.2 เห็นใจผู้อื่น ช่วงคะแนนปกติ = 16-20							18.1
1.3 รับผิดชอบ ช่วงคะแนนปกติ = 16-22							19.3
2.1 มีแรงจูงใจ ช่วงคะแนนปกติ = 14-20							17.3
2.2 ตัดสินและแก้ปัญหา ช่วงคะแนนปกติ = 13-19							16.1
2.3 สัมพันธภาพ ช่วงคะแนนปกติ = 14-20							17.3
3.1 ภูมิใจตนเอง ช่วงคะแนนปกติ = 9-13							11.0
3.2 พอใจชีวิต ช่วงคะแนนปกติ = 16-22							18.9
3.3 สุขสงบทางใจ ช่วงคะแนนปกติ = 15-21							17.8

ภาคผนวก จ

1. คะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง
2. คะแนนของกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ
3. คะแนนของกลุ่มทดลองที่ 3 ได้รับการสอนแบบปกติกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง
4. คะแนนของกลุ่มทดลองที่ 4 ได้รับการสอนแบบปกติกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

ตาราง 21 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับ
นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เซวาร์อาร์มณ (208)
1.	146	66	177
2.	145	63.5	174
3.	138	69.5	171
4.	138	79	160
5.	135	65.5	167
6.	135	67	176
7.	133	71	192
8.	133	76	168
9.	132	72	187
10.	131	72	169
11.	130	64.5	146
12.	130	63	161
13.	129	62	156
14.	129	72.5	163
15.	128	63	179
16.	127	79	167
17.	125	70	153
18.	124	61	172
19.	122	75	155
20.	122	80	180
21.	121	69.5	183
22.	120	69	142
23.	119	66.5	143
24.	118	66	166
25.	118	69	161

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เขาวนั้ารมณั้ (208)
26.	118	72.5	155
27.	117	64	141
28.	117	61	175
29.	117	81	149
30.	116	65	156
รวม	3813	2075	4944

ตาราง 22 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับ
นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เซวน์อารมณ์ (208)
1.	113	64	174
2.	113	75	160
3.	112	65.5	147
4.	111	55	145
5.	111	63	130
6.	111	71	169
7.	110	77	156
8.	109	58	140
9.	108	75	156
10.	107	61.5	169
11.	106	72	164
12.	105	70.5	154
13.	105	57	151
14.	103	64	139
15.	103	65	171
16.	103	76	150
17.	103	69	134
18.	103	58	157
19.	102	62	122
20.	99	64	160
21.	99	54	121
22.	98	75	151
23.	98	71	177
24.	98	72	164
25.	95	65	149

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เขาวนั้ารมณั้ (208)
26.	95	65	153
27.	94	66	125
28.	87	59	147
29.	80	51	154
30.	75	60	132
รวม	3056	1960.5	4521

ตาราง 23 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 3 ได้รับการสอนแบบปกติกับนักเรียนที่มีเจตคติ
ต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เซวาร์อาร์มณ (208)
1.	138	62.5	152
2.	133	57	150
3.	133	68	191
4.	129	59	163
5.	128	66	163
6.	126	62	130
7.	126	59	171
8.	126	44	157
9.	124	60	181
10.	122	57.5	152
11.	122	64	155
12.	122	64	163
13.	121	52	169
14.	119	58.5	126
15.	118	64	154
16.	118	50	143
17.	117	47	159
18.	117	58	171
19.	116	56	132
20.	115	66	132
21.	114	51	166
22.	113	60	161
23.	113	65.5	149
24.	112	48.5	149
25.	111	59.5	163

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เขาวนั้ารมณั้ (208)
26.	110	65	168
27.	110	54	135
28.	109	59	171
29.	109	58	135
30.	109	58	153
รวม	3580	1753	4664

ตาราง 24 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 4 ได้รับการสอนแบบปกติกับนักเรียนที่มีเจตคติ
ต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เซวอน์อารมณ์ (208)
1.	107	58	158
2.	105	64	157
3.	104	52.5	172
4.	103	52	138
5.	102	50	144
6.	102	44	136
7.	102	52	152
8.	101	63	118
9.	100	51	145
10.	99	49.5	137
11.	99	62	131
12.	99	50	143
13.	99	52	146
14.	96	44.5	146
15.	95	46	141
16.	95	57	135
17.	94	47.5	148
18.	93	57	145
19.	91	21.5	129
20.	91	46	165
21.	91	44.5	147
22.	91	56	119
23.	90	42.5	141
24.	90	52	126
25.	87	52.5	135

คะแนน คนที่	เจตคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ (160)	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (120)	เขาวนั้ารมณั้ (208)
26.	87	41	130
27.	83	45.5	122
28.	81	35.5	124
29.	79	43.5	131
30.	73	42	139
รวม	2829	1474.5	4200

ภาคผนวก จ

นิพนธ์ต้นฉบับ

Effects of Simulation Technique on Communicative English Speaking Skills and Emotional Intelligence of Mathayomsuksa Two Students with Different English Attitudes

Thidaporn Rodtook¹, Ariya Kuha² and Chidchanok Churngchow³

¹**Master Student in Educational Psychology Program**

²**Ph.D. (Educational Psychology), Assistant Professor**

Department of Psychology and Guidance

³**Ph.D. (Educational Research and Testing), Associate Professor**

**Department of Education Measurement and Evaluation, Faculty of Education,
Prince of Songkla University**

Abstract

This research studied about the effects of simulation technique on communicative English speaking skills and emotional intelligence of Mathayomsuksa two students with different English attitudes with the following purposes: 1) to study an interaction between teaching methods and English attitudes on communicative English speaking skills and emotional intelligence of students 2) to compare the communicative English speaking skills of the students taught between Simulation Technique and the traditional method 3) to compare the emotional intelligence of the students taught between Simulation Technique and the traditional method 4) to compare the communicative English speaking skills of the students with high and low English attitudes and 5) to compare the emotional intelligence of the students with high and low English attitudes. The samples of this research were 120 Mathayomsuksa Two students in the first semester of academic year 2005 from Dechapattanayanukul School belong to Pattani Educational Service Area 1 Office. The invented instruments were 1) lesson plans of the Simulation Technique 2) lesson plans of the traditional method 3) English attitude test that found a reliability value of .9445 4) communicative English speaking skills measurement and 5) emotional intelligence test of Department of Mental Health, Ministry of Public Health that found a reliability value of .8117. The data were analyzed by mean, standard deviation, test of homogeneity of variance and analysis of variance of the data in generalized randomized block design fixed model 2×2.

The results were as follow:

1. There was an interaction between teaching methods and English attitudes on communicative English speaking skills at the statistical level of significance at .05 but there was not the interaction between teaching methods and English attitudes on emotional intelligence of students.
2. Students taught by the Simulation Technique had higher communicative English speaking skills than students taught by the traditional method at the statistical level of significance at .01
3. Students taught by the Simulation Technique had higher emotional intelligence than the students taught by the traditional method at the statistical level of significance at .01
4. Students with high English attitude had higher communicative English speaking skills than those with low English attitude at the statistical level of significance at .01
5. Students with high English attitude had higher emotional intelligence than the students with low English attitude at the statistical level of significance at .01

Keywords: Simulation Technique, Emotional Intelligence, English speaking skill

ผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ
 เชาวน์อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน

ธิดาพร รอดทุกข¹ อริยา คูหา² และ ชิดชนก เชิงเขาว³

¹นักศึกษาศาขาววิชาจิตวิทยาการศึกษา

²Ph.D. (Educational Psychology), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

³Ph.D. (Educational Research and Testing), รองศาสตราจารย์

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 เพื่อการสื่อสารและเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
 ต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษากิริยาร่วมระหว่างวิธีสอนและเจตคติต่อวิชา
 ภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน 2)
 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย
 เทคนิคสถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบเชาวน์
 อารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่ได้รับการสอน
 แบบปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่มีเจตคติ
 ต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และ 5) เพื่อเปรียบเทียบ
 เชาวน์อารมณ์ของนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชา
 ภาษาอังกฤษต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1
 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี
 เขต 1 จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้
 สถานการณ์จำลอง 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่ง
 มีค่าความเชื่อมั่น .9445 4) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 5)
 แบบประเมินเชาวน์อารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .8117
 สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Test of Homogeneity of Variance) และ
 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) ของข้อมูลแบบบล็อกสุ่มกลุ่มทั่วไป โมเดล
 กำหนด 2×2 (Generalized Randomized Block Design) ผลการวิจัยพบว่า

1. มีกิจกรรมระหว่างวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีกิจกรรมระหว่างวิธีการสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีเชาวน์อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงมีเชาวน์อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: เทคนิคสถานการณ์จำลอง, เชาวน์อารมณ์, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่สำคัญมาก นอกจากจะเป็นสื่อที่ใช้ในการติดต่อซึ่งกันและกันแล้ว ภาษาอังกฤษยังใช้เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ วัฒนธรรม และแสวงหาความรู้ทางหนึ่ง การสื่อสารที่ดีจึงจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ถูกกาลเทศะ ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร รวมทั้งแสดงถึงระดับความสามารถทางภาษาของผู้ที่ใช้เพื่อการสื่อสาร การจัดการศึกษานั้นนับว่าเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและให้โอกาสเยาวชนของชาติได้พัฒนาความสามารถและส่งเสริมศักยภาพของเขอย่างเต็มที่ ดังที่กฤษมา ล่านุ้ย (2539: 78) กล่าวว่าแนวคิดการจัดการศึกษาที่ดีจำเป็นจะต้องศึกษาระบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่บรรลุเป้าหมายของการศึกษาเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถพูดหรือใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศหรือเจ้าของภาษาได้ แม้ว่าจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา 10 ปีแล้วก็ตาม เหตุนี้เองชี้ให้เห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาไม่ได้เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แต่กลับเน้นในเรื่องของการจดจำไวยากรณ์ต่าง ๆ แทน และจากการเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 20) จึงได้ให้แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าควรมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม

ในการเรียนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาใด ย่อมมีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน กล่าวคือโดยทั่วไปแล้วมักจะมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาปัญญาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจกันได้ในหมู่มชน และยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรม และการดำรงชีวิตของชนชาติเจ้าของภาษานั้นได้อย่างถ่องแท้ขึ้น สามารถใช้ภาษา เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในชั้นสูง หรือในต่างประเทศได้ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539: 1-2)

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามพบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่มีทักษะการสื่อสาร คือด้านนักเรียน นักเรียนไม่กล้าแสดงออก และไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา (วิจิตรา การกลาง, 2546: 42)

จากการสำรวจปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 5,053 คน จาก 53 โรงเรียนรวมทุกสังกัด มีผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ปีการศึกษา 2546 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 8.463 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.315 ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ

50 นักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีคะแนนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน 588 คน คิดเป็นร้อยละ 11.639 อยู่ในเกณฑ์พอใช้จำนวน 2,575 คน คิดเป็นร้อยละ 50.970 และอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุงจำนวน 1,889 คน คิดเป็นร้อยละ 37.391 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 : 2546)

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 ควรได้รับการเรียนโดยเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นหลัก เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กล่าวไว้ว่า กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศเป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยนักเรียนต้องเข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งมีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสม โดยเข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ : 2545)

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น ประกอบด้วยทักษะทางภาษา 4 ทักษะด้วยกัน กล่าวคือ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน สภาวะการเรียนรู้ทางการเรียนเริ่มจากทักษะที่ง่ายไปหาทักษะที่ยากขึ้นเรื่อย ๆ นั่นคือการเรียนรู้ทักษะที่ง่ายจะเป็นพื้นฐานให้แก่การเรียนรู้ทักษะที่ยากขึ้น ดังที่สุเมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 167) กล่าวว่าจากการที่การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึงนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจ และจดจำ

จากการประมวณงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศที่เน้นการสื่อสารพบว่าให้ผลดีกว่าวิธีสอนที่เน้นไวยากรณ์และแปลหรือวิธีสอนแบบท่องจำ ดังเช่นสมบัติ สิริคองคาสกุล (2539) ได้ศึกษาผลของการสอนกลวิธีในการสื่อสารแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนธนบุรีวรเทพีพาลารักษ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสารมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ในด้านการพูด นักเรียนที่ได้รับการสอนที่เน้นการสื่อสารจะมีความสามารถด้านปฏิสัมพันธ์ทางภาษามากกว่าผู้ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีท่องจำ

นอกจากนี้สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 74) กล่าวว่าการสอนด้วยสถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคที่ดีวิธีหนึ่งซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีลักษณะของการใฝ่รู้ รู้จักคิด วินิจฉัย และตัดสินใจด้วย

ตนเอง สอดคล้องกับภาวนา เสถียรสวัสดิ์ (2537 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของกิจกรรมสถานการณ์จำลองในภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการท่องเที่ยว การจัดการโรงแรม และการเลขานุการ ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาการฟัง-การพูด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536-2537 จำนวน 30 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมสถานการณ์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 และคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนสอนและหลังสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง เพราะเป็นการสอนที่พัฒนาผู้เรียนในหลายด้านด้วยกัน อาทิเช่น การใฝ่รู้ รู้จักคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยก็สนใจศึกษาว่าสถานการณ์จำลองจะช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านเชาวน์อารมณ์ด้วย เนื่องจากเชาวน์อารมณ์เป็นเรื่องใหม่ที่ได้รับ ความสนใจในวงการศึกษามากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับทักษะทางอารมณ์และทักษะทางสังคม จากความสำคัญและประโยชน์ของเชาวน์อารมณ์ที่เชื่อว่าเชาวน์อารมณ์มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลังการประสบความสำเร็จและความสุขของคนเราในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเรียน การทำงาน การครองชีวิตในสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เป็นเหตุให้นักการศึกษามุ่งความสนใจและศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเชาวน์อารมณ์มากขึ้น เพื่อให้เรารู้จักอารมณ์ของตนเอง และของผู้อื่น และสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองให้แสดงออกในทางที่เหมาะสมและถูกกาลเทศะ นอกจากนี้ปัจจุบันเด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ไม่ใช่เด็กที่มีความเฉลียวฉลาดทางสติปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่ต้องมีเชาวน์อารมณ์ด้วย คือ การที่เด็กรู้จักอารมณ์ของตนเองและเรียนรู้ที่จะจัดการกับอารมณ์ของตนเอง สามารถเข้าใจผู้อื่น รู้เขารู้เรา เห็นอกเห็นใจ สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นในสังคมและอยู่ได้อย่างมีความสุข (Mayer and Salovey, 1997 :22)

ซึ่งจากการสังเคราะห์ศึกษาเอกสารพบว่ากิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาเชาวน์อารมณ์ควรเน้นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ได้แสดงออก (Acting Out) จากการสวมบทบาท (Role Play) การเล่นละคร (Psychodrama) การสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation) เกมส์ (Games) หรือการได้ปฏิบัติ (Doing) (วิระวัฒน์ ปันนิตามัย, 2542 : 191)

อภิขญา ดวงจันทร์ (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเศวตฉัตร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีเชาวน์อารมณ์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 48 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการชี้แนะ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้หลักฟรีแมค และกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการชี้แนะและไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้

หลักพีรแมค พบว่านักเรียนมีเขาวนอารมณ์เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการชี้แนะ และที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้หลักพีรแมคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประทีป ปะสัน (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาผลการใช้เกมจำลองชีวิตคน (The Sims) ที่มีต่อระดับเขาวนอารมณ์ (EQ) ของนักศึกษาศาสนาบันราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เล่นเกมมีระดับเขาวนอารมณ์หลังการเล่นเกมนสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ในด้านเขาวนอารมณ์โดยรวม ด้านการรู้จักอารมณ์ของตนเอง ด้านการตระหนักถึงภาวะอารมณ์ของผู้อื่น ด้านการควบคุมอารมณ์ของตน ด้านการมีแรงจูงใจที่ดี และด้านทักษะทางสังคม และยังพบว่านักศึกษากลุ่มที่เล่นเกมมีระดับเขาวนอารมณ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เล่นเกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ในด้านเขาวนอารมณ์โดยรวม ด้านความเอื้ออาทรและด้านทักษะทางสังคม

โดยสรุป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเขาวนอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากิริยาร่วมระหว่างวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเขาวนอารมณ์ของนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเขาวนอารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ
5. เพื่อเปรียบเทียบเขาวนอารมณ์ของนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกับนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

สมมติฐานการวิจัย

1. มีกิริยาร่วมระหว่างวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเขาวนอารมณ์ของนักเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีเขาวนอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
4. นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ
5. นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงมีเขาวนอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปรในการวิจัย มีดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ มี 2 ตัวแปร คือ

- 1.1.1 วิธีการสอน มี 2 วิธี คือ การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง และการสอนแบบปกติ
- 1.1.2 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แบ่ง เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงและระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

1.2 ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร คือ

- 1.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 1.2.2 เขาวนอารมณ์

2. เนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เกี่ยวกับบทสนทนาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกับสภาพจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถในการพูดอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และสรุปบทสนทนาที่สำคัญของสถานการณ์นั้น เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะ และกระบวนการต่างๆ เช่น การแก้ปัญหา การตัดสินใจ สามารถจดจำและเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งนำไปเชื่อมโยงกับสภาพการณ์จริงได้ ผ่านกระบวนการสอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นปฏิบัติ ขั้นอภิปรายผล และขั้นสรุป โดยกิจกรรมตอนท้ายนักเรียนจะได้แสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ซึ่งสถานการณ์ที่สร้างขึ้นนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทสนทนาที่จำเป็นในชีวิตประจำวันที่นักเรียนต้องพบเจอโดยศึกษาเนื้อหาสาระจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามคู่มือครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยมีกระบวนการสอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นปฏิบัติ ขั้นอภิปรายผล และขั้นสรุป

3. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในที่นี้ผู้วิจัยได้เน้นความรู้สึกของนักเรียนต่อครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอน แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การวัดและประเมินผล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งได้จากแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารด้วยถ้อยคำภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

4.1 ด้านสำเนียงการออกเสียง หมายถึง ความถูกต้องของน้ำเสียงและการลงเสียงหนักในการพูด

4.2 ด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน หมายถึง ความถูกต้องของข้อความซึ่งพิจารณาตามหลักโครงสร้างทางภาษา

4.3 ด้านความคล่องแคล่วในการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ สม่่าเสมอ และไม่ติดขัด

5. เชาวน์อารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการรู้จัก รับรู้ และเข้าใจอารมณ์ของตนเองและของผู้อื่น สามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองให้แสดงออกอย่างเหมาะสมทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีทักษะการปรับตัวและดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมอย่างมีความสุข สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์ 3 ด้าน ในการประเมินเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน คือ เก่ง ดี และมีสุข ซึ่งเป็นแบบประเมินของกรมสุขภาพจิต สำหรับวัยรุ่น (12-15 ปี)

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองคือ แบบสองตัวประกอบที่มีการทดสอบครั้งเดียวหลังการทดลอง (Posttest- Only Experiment in Factorial Design)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มจากประชากรแบบเจาะจง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 120 คน ของโรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยดำเนินการดังนี้

1. สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากร (Accessible Population) โดยใช้วิธีการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1.1 สำรวจจำนวนห้องเรียนและนักเรียนนำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ปรากฏว่ามีทั้งหมด 12 ห้องเรียน จำนวน 600 คน

1.2 ให้หมายเลขห้องเรียนทั้ง 12 ห้อง สุ่มห้องเรียนมาจำนวน 4 ห้อง จำนวน 200 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน

1.3 นำนักเรียนทั้ง 4 ห้องมาวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และนำคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมด มาจัดเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย

1.4 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง และกลุ่มที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยใช้เกณฑ์ว่านักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดลงมาร้อยละ 30 เป็นกลุ่มที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง และนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดขึ้นไปร้อยละ 30 เป็นกลุ่มที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

1.5 สำรวจนักเรียนของแต่ละกลุ่มในข้อ 1.4 แล้วทำบัญชีรายชื่อชื่อของนักเรียนของแต่ละระดับเจตคติ ได้นักเรียนของแต่ละระดับเจตคติคือ นักเรียนที่ได้คะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง จำนวน 60 คน และนักเรียนที่ได้คะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 60 คน รวมจำนวน 120 คน จาก 4 ห้องเรียนของโรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล

1.6 สุ่มแยกนักเรียนกลุ่มที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน และสุ่มแบ่งนักเรียนที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน รวม 4 กลุ่ม จำนวน 120 คน

2. สุ่มกลุ่มนักเรียนเข้าสู่กลุ่มการทดลอง (Random Assignment) โดยสุ่มกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำเข้ารับเงื่อนไขการทดลอง 2 เงื่อนไข โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน ใส่กองที่ 1 และกองที่ 2 แล้วจดชื่อ นามสกุล ของนักเรียนแยกตามเงื่อนไขการทดลองของทั้งสองระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยกำหนดหมายเลขให้กับเงื่อนไขต่างๆ ดังนี้

หมายเลข 1 ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง

หมายเลข 2 ได้รับการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 8 แผน
3. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .9445
4. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index) ระหว่าง 0.88 ถึง 1.00
5. แบบประเมินเขาวนอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .8117

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อ

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้มาจากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเขาวนอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
2. ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Test of Homogeneity of Variance)
3. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) ของข้อมูลจากการทดลองแบบบล็อกสุ่มกลุ่มทั่วไป โมเดลกำหนด 2×2 (Generalized Randomized Block Design) ใช้สูตรของเคิร์ก (Kirk)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองที่ระดับต่างกันของตัวแปรอิสระทั้งสองและคะแนนเขาวนอารมณ์หลังการทดลองที่ระดับต่างกันของตัวแปรอิสระทั้งสอง แสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 1-2

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองที่ระดับต่างกันของตัวแปรอิสระทั้งสอง

ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (G)	วิธีการสอน (A)			
	การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง (a_1)		การสอนแบบปกติ (a_2)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1)	69.167	5.807	58.433	6.053
ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2)	65.350	7.064	49.150	8.582

ตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง (a_1) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 69.167 การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง (a_1) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 65.350 ส่วนการสอนแบบปกติ (a_2) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 58.433 การสอนแบบปกติ (a_2) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)

ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 49.150 สำหรับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกกลุ่มการทดลองมีค่าระหว่าง 5.807 ถึง 8.582

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนเชาวน์อารมณ์ หลังการทดลองที่ระดับต่างกันของตัวแปรอิสระทั้งสอง

ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (G)	วิธีการสอน (A)			
	การสอนด้วยเทคนิค สถานการณ์จำลอง (a_1)		การสอนแบบปกติ (a_2)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1)	164.800	13.512	155.466	15.668
ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2)	150.700	15.205	140.000	12.908

จากตาราง 2 ค่าสถิติจากการทดลองแสดงให้เห็นว่า การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง (a_1) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนเชาวน์อารมณ์ เท่ากับ 164.800 การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง (a_1) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนเชาวน์อารมณ์ เท่ากับ 150.700 ส่วนการสอนแบบปกติ (a_2) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนเชาวน์อารมณ์ เท่ากับ 155.466 การสอนแบบปกติ (a_2) กับระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2) มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนเชาวน์อารมณ์ เท่ากับ 140.000 สำหรับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกกลุ่มการทดลองมีค่าระหว่าง 12.908 ถึง 15.668

2. ผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของตัวแปรอิสระ 2 ตัวพร้อมกัน คือ วิธีการสอน (A) และ ระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (G) ตลอดจนกิริยาร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสอง (AG) ผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบบล็อกสุ่มกลุ่มทั่วไป (Analysis of Variance for Generalized Randomized Block Design Fixed Model) โมเดลกำหนด 2×2 เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในการวิเคราะห์ความแปรปรวนนั้นมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ความแปรปรวนคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ระดับต่างๆ ของตัวแปรทั้งสองเป็นเอกพันธ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน โดยใช้วิธีการของฮาร์ทลีย์ (Hartley's Test) ผลการทดสอบปรากฏว่า ความแปรปรวนของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเอกพันธ์ [$F_{\max(4, 29)} = 2.184$; $p > .01$] และความแปรปรวนของเชาวน์อารมณ์เป็นเอกพันธ์เช่นกัน [$F_{\max(4, 29)} = 1.473$; $p > .01$] ซึ่งแสดงว่าความ

แปรปรวนของข้อมูลในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน จากนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบบล็อกสุ่มกลุ่มทั่วไป โมเดลกำหนด 2×2 ต่อไป

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) แบบบล็อกสุ่มกลุ่มทั่วไป โมเดลกำหนด 2×2 (Generalized Randomized Block Design) ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและคะแนนเขาวนอารมณ์ ผลปรากฏดังตาราง 3-4

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบบล็อกสุ่มกลุ่มทั่วไป โมเดลกำหนด 2×2 ของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Source	SS	df	MS	F
A	5,440.525	1	5,440.525	112.213**
G	1,287.105	1	1,287.105	26.547**
AG	224.115	1	224.115	4.622*
Within cell	5,624.180	116	48.484	
Total	12,575.925	119		

** $p < .01$, * $p < .05$

ตาราง 3 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอน (A) ต่างวิธี คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง (a_1) และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ (a_2) มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับนักเรียนที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (G) ต่างกัน คือ นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1) และนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2) มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบบล็อกสุ่มกลุ่มทั่วไป โมเดลกำหนด 2×2 ของคะแนนเชาวน์อารมณ์

Source	SS	df	MS	F
A	3,010.009	1	3,010.009	14.578**
G	6,556.409	1	6,556.409	31.754**
AG	13.953	1	13.953	0.068
Within cell	23,950.567	116	206.470	
Total	33,530.938	119		

** $p < .01$

ตาราง 4 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์อารมณ์ พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอน (A) ต่างวิธี คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง (a_1) และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ (a_2) มีเชาวน์อารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับนักเรียนที่มีระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (G) ต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง (g_1) และนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (g_2) มีเชาวน์อารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน แต่พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง ผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน

สำหรับวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีอิทธิพลร่วมกันต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงที่ได้รับวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี คือ การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ มีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของอัญญาณี ทิวทอง (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาตัวแปรคัดสรรทางจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 11 พบว่าเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ดีที่สุด คือ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ส่วนวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนนั้น ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงที่ได้รับวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี คือ การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ มีคะแนนเชาวน์อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ แต่คะแนนดังกล่าวมีการกระจายของคะแนนค่อนข้างสูงคืออยู่ระหว่าง 12.908 ถึง 15.668

เหตุที่วิธีการสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน สามารถอนุมานได้ว่า เชาวน์อารมณ์เป็นตัวแปรที่มีปัจจัยเกื้อหนุนหลายปัจจัย รวมทั้งการสร้างเสริมเชาวน์อารมณ์ต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา เนื่องจากผู้วิจัยใช้เวลาในการวิจัยเพียง 8 สัปดาห์ จึงไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ในช่วงเวลาเพียง 2 เดือน หากใช้ระยะเวลาในการวิจัยเป็นนานกว่านี้ วิธีการสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอาจส่งผลต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนก็เป็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับวีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2542 : 59) ที่กล่าวว่าเชาวน์อารมณ์มีหลายองค์ประกอบรวม เชาวน์อารมณ์เป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู ภาวะแวดล้อม วัฒนธรรม การเรียนรู้ การปลูกฝัง ฯลฯ ดังนั้นการพัฒนาเชาวน์อารมณ์ของแต่ละบุคคลนั้นเป็นกระบวนการสร้างที่ต้องใช้เวลา และการหล่อหลอมพัฒนาเชาวน์อารมณ์เป็นผลร่วมจาก 4 ปัจจัย ได้แก่ การกำหนดคุณค่าภายในตน การดูดซึมซับ การปรับตัว การขัดเกลานิสัยทางสังคม และการแสดงออกให้ปรากฏ ดังที่กรมสุขภาพจิต (2543: 30-32) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมเชาวน์อารมณ์ไว้ว่า การจะทำให้เกิดผลการพัฒนาเชาวน์อารมณ์อย่างแท้จริงต้องอาศัยความมุ่งมั่น ความอดทน ตั้งใจจริงที่จะสร้างอารมณ์ที่ดีแก่ตนเองและผู้อื่น หากเป็นการส่งเสริมเชาวน์อารมณ์ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ จึงไม่เห็นความเปลี่ยนแปลงเชาวน์อารมณ์ของผู้เรียนชัดเจนนัก

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าในการส่งเสริมเชาวน์อารมณ์นั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยแวดล้อมหลายอย่างและทำได้ยากกว่าการส่งเสริมด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากเชาวน์อารมณ์เป็นคุณลักษณะด้านความรู้สึกจึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ต้องอาศัยความมุ่งมั่น อดทน ตั้งใจจริงในการสร้างอารมณ์และจัดการกับอารมณ์ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นสามารถส่งเสริมให้เห็นผลได้อย่างชัดเจนในระยะเวลาไม่นานนัก (ทศพร ประเสริฐสุข. 2542: 34) จากแนวคิดดังกล่าววิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีอิทธิพลร่วมกันต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างวิธีการสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ กับผลการวิจัยของ Eggen and Kauchak (1992 : 165-167) ที่กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็นประสบการณ์ที่ทำให้นักเรียนได้สร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร และได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อเกิดปัญหา ซึ่งทำให้เกิดการสื่อสารขึ้นมา และเกิดพฤติกรรมที่ช่วยในการสื่อสาร เช่น การใช้คำพูดอื่นที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน การใช้ภาษากายในการช่วยอธิบาย และการพูดเสริมประโยคสนทนาของคู่สนทนาให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองยังช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมการพูดไปในทางที่ดีขึ้น ดังงานวิจัยของเยาวภา ลอยทะเล (2544 :36) ที่กล่าวไว้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารดีขึ้น มีความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนการพูดของตนเองให้คล่องแคล่วมากขึ้น พูดได้ราบรื่นเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีการพูดตะกุกตะกักลดน้อยลง และมีความกระตือรือร้นที่จะพูดด้วยตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง ดังที่งานวิจัยของศศิธร บุญชิต (2533 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้สถานการณ์จำลองส่งผลให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นและเร็วขึ้น รวมทั้งพบว่านักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น โดยตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการพูดของนักศึกษา คือ ความแตกต่างของกิจกรรมและสถานการณ์

นอกจากนี้ยังพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวนา เสถียรสวัสดิ์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมสถานการณ์จำลองสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 และคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับสิริพร ป้องกงลาด (2540 : บทคัดย่อ) ที่เปรียบเทียบวิธีสอนที่ใช้สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกมกับวิธีสอนแบบปกติ ในการสอนทักษะพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดสังเวช เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกม และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรม นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการพูดสูงกว่าที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ และนักเรียนเห็นด้วยกับการนำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมาใช้ประกอบการเรียนการสอนพูดตามแนวทางเพื่อการสื่อสาร

นอกจากนี้ บาจรีย์ แคนทอง (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้สไลด์ประกอบเสียงและการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเรื่อง การยั้งชีพ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 สาขาวิศวกรรมอากาศยาน โรงเรียนนายเรืออากาศ พบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบทักษะการฟัง-พูด หลังการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการใช้สไลด์ประกอบเสียงและสถานการณ์จำลองกับการเรียนการสอน

จากการสังเกตของผู้วิจัยในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้นเป็นลำดับ จากการพูดตะกุกตะกักในบทเรียนแรก ๆ ได้พัฒนาเป็นการพูดที่คล่องแคล่วมากขึ้น และมีความกระตือรือร้นที่จะแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความกล้าและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักเรียนคนอื่น ๆ

ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษตามบทเรียน แต่นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ แม้ว่าผู้วิจัยได้นำเสนอกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย เกมตอบบทสนทนา จึงเป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลอง

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีเชาวน์อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการสังเกตของผู้วิจัยในการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีความตั้งใจและสมาธิในการเรียนอย่างต่อเนื่องและยาวนานกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะของผู้ที่มีเชาวน์อารมณ์ที่ดี และนำไปสู่การยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองจนเกิดความบกพร่องน้อยลง และเกิดความคล่องแคล่วในการพูดเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานการณ์จำลองเป็นการจัดสภาพแวดล้อมให้ใกล้เคียงกับสภาพจริงที่เกิดขึ้น ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงวิถีปฏิบัติจากสภาพการณ์นั้นโดยการปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ และสามารถคิดตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองโดยการปฏิบัติตามขั้นตอน คือ ศึกษาเรื่องในสถานการณ์จำลอง ร่วมกันคัดเลือกบทบาทการแสดง และเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบฉาก รวมทั้งแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง จากนั้นนักเรียนได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์และอภิปรายแสดงความคิดเห็น และสรุปผลการแสดง ทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงออกและสามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

จากข้อดีของการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองที่เน้นให้นักเรียนได้รู้จักคิด ตัดสินใจ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามสถานการณ์อย่างมีหลักการและเหตุผล โดยนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองยังช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาสติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจไปพร้อม ๆ กัน เพราะนักเรียนแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาชัดเจน อ่านและแสดงภาษาและท่าทางของการสื่อสารได้ดี เป็นธรรมชาติเมื่อพูดเกี่ยวกับความนึกคิดต่าง ๆ (อริยา คูหา, 2545) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว

นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิษฐา ดวงจันทร์ (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับฝึกใช้สถานการณ์จำลองและการชี้แนะ และการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้หลักฟรีแมคมี เซวาน์อารมณ์เพิ่มขึ้น และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฝึกใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียน 2 กลุ่มดังกล่าวมีเซวาน์อารมณ์ลดลงหลังจากไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการชี้แนะ และการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้หลักฟรีแมคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ประทีป ปะสัน (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เกมจำลองชีวิตคน (The Sims) ที่มีต่อระดับเซวาน์อารมณ์ (EQ) ของนักศึกษาศาสนาบ้านราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เล่นเกมมีระดับเซวาน์อารมณ์หลังการเล่นเกมนสูงกว่าก่อนการเล่นเกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ในด้านเซวาน์อารมณ์โดยรวม ด้านการรู้จักอารมณ์ของตนเอง ด้านการตระหนักถึงภาวะอารมณ์ของผู้อื่น ด้านการควบคุมอารมณ์ของตน ด้านการมีแรงจูงใจที่ดี และด้านทักษะทางสังคม และยังพบว่านักศึกษากลุ่มที่เล่นเกมมีระดับเซวาน์อารมณ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เล่นเกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ในด้านเซวาน์อารมณ์โดยรวม ด้านความเอื้ออาทร และด้านทักษะทางสังคม

อย่างไรก็ตามการพัฒนาเซวาน์อารมณ์จำเป็นต้องสอนให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ที่หลากหลายดังที่ ชาปิโร (Shapiro, 1997) กล่าวว่า การพัฒนาเซวาน์อารมณ์ให้เด็กต้องฝึกเด็กให้รู้จักวิธีการแก้ปัญหา มองเห็นสภาพทั้ง 2 ด้านของปัญหา ไม่มองอะไรด้านเดียว ฝึกเด็กให้รู้จักคำศัพท์ต่างๆ มากมายที่เลือกใช้ได้เหมาะกับกาลเทศะ สอนเด็กให้รู้จักภาษาที่ใช้ในการแก้ปัญหา สร้างสายสัมพันธ์ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นควรฝึกในการคิดแก้ปัญหาด้วยทางเลือกหลายๆ ทาง ต่อปัญหาใดปัญหาหนึ่ง สามารถเลือกตัดสินใจแนวทางที่เหมาะสมและดีที่สุด อันเป็นจุดเด่นของการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองที่ผู้วิจัยศึกษาในครั้งนี้

สมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาที่สอง นักเรียนบางคนไม่ให้ความสนใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ อันเป็นภาษาที่สองซึ่งเป็นเจตคติเชิงลบ และเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ ดัง Savignon, (1983 : 111) กล่าวว่า เจตคติมีความสำคัญต่อการเรียนมากเพราะเมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนก็ทำให้สนใจเอาใจใส่ต่อการเรียนและเข้าใจบทเรียนในที่สุด นอกจากนี้เจตคดียังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้เจตคติเชิงบวกจึงถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนบทเรียนได้ดีด้วย

นอกจากนี้ Krashen (1984 : 21) ได้ให้แนวคิดที่ว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อาษาที่สอง คือ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็นองค์ประกอบในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมี

ความต้องการที่ใช้ภาษาติดต่อกับเจ้าของภาษาหรือยอมรับในการเรียนรู้ภาษานั้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ประโยชน์ โดยที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจภาษาและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้ภาษาที่สองผู้เรียนจำเป็นต้องมีเจตคติที่ดีต่อภาษานั้นก่อนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจภาษาจนสามารถนำไปใช้จริงในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังเช่น อีกรลักษณะ เอกนิยน์ (2548 : 35) สรุปว่า เจตคติมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะเมื่อมีเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดี ผู้เรียนจะมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้และพยายามที่จะใช้ภาษาอังกฤษต่อไป จากการสังเกตของผู้วิจัยในการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการวิชาภาษาอังกฤษสูงจะเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียนรู้บทเรียนทุก ๆ บทเรียนที่ผู้วิจัยนำเสนอ รวมทั้งมีความอยากรู้อยากเห็นและแสดงสีหน้าเปี่ยมสุขเมื่อเขาสามารถเข้าใจบทเรียนได้อย่างแท้จริง เมื่อเกิดความสงสัยในบทเรียนจะพยายามซักถามเพื่อหาคำตอบ ต่างจากนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำจะพยายามหลบหน้าหนี พูดคุยกับเพื่อน และไม่ตั้งใจฝึกฝน รวมทั้งหากเกิดความสงสัยก็ไม่พยายามที่จะชวนช่วยหาคำตอบ

สมมติฐานข้อที่ 5 นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงมีเขาวนอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเจตคติมีความสำคัญในทางบวกกับเขาวนอารมณ์ ดังงานวิจัยของ อีระชน พลโยธา (2545: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเขาวนอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ มีความเกี่ยวข้องกับเขาวนอารมณ์ของนักเรียน คือ ในกลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติต่อการคบเพื่อนสูงมีเขาวนอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อการคบเพื่อนต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลทางบวกต่อเขาวนอารมณ์ของนักเรียน เช่น 1) ปัจจัยทางสถานการณ์ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และ 2) ปัจจัยทางจิตลักษณะเดิม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน เป็นต้น ดังที่ สุเมธ บุญมะยา (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเขาวนอารมณ์ เจตคติต่องาน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงานชายในธุรกิจประกันชีวิต พบว่า เขาวนอารมณ์ เจตคติต่องาน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติต่องานและเขาวนอารมณ์สามารถร่วมกันทำนายผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงานชายในธุรกิจประกันชีวิตได้ร้อยละ 27.7

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง มีการจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ดีกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ เห็นได้จากการควบคุมอารมณ์ขณะแสดงบทบาทตามบทเรียนและการอภิปรายหลังการแสดงบทบาทตามสถานการณ์

นักเรียนกลุ่มนี้มีการปรึกษาหารือร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มอย่างมีเหตุผลและเป็นระเบียบเรียบร้อย เมื่อเพื่อนสมาชิกมีการแสดงบทบาทหรือแก้ปัญหาได้ไม่ดี สมาชิกภายในกลุ่มได้พูดปลอบโยนให้กำลังใจ แสดงให้เห็นถึงการจัดการกับอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ต่างจากนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำซึ่งการปรึกษาหารือกันภายในกลุ่มนี้มีการพูดคุยตกลงกันด้วยเสียงดัง ไม่ให้ความสนใจกับเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ที่กำลังปรึกษาหารือกันด้วย นอกจากนี้เมื่อเพื่อแสดงบทบาทและแก้ปัญหาได้ไม่ดีสมาชิกในกลุ่มก็ไม่ได้แสดงความห่วงใยหรือปลอบใจซึ่งกันและกันหรือปล่อยให้เพื่อนดูว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ที่ทำได้ไม่ดี แสดงให้เห็นถึงการมีเขว้าอารมณ์ต่ำกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงที่สังเกตได้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน

1.1 จากผลการวิจัยซึ่งพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ครูควรค้นคว้าหากิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่จะพบในชีวิตจริงให้มากที่สุด

1.2 จากผลการวิจัยซึ่งพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีเขว้าอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ดังนั้นการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเขว้าอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3 จากผลการวิจัยซึ่งพบว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ อันแสดงให้เห็นว่าการสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งครูผู้สอนควรปลูกฝังให้แก่นักเรียน เพื่อเป็นการจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเขว้าอารมณ์ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาวิธีการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองโดยเพิ่มระยะเวลาในการทดลองและสถานการณ์จำลองให้มากขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิธีการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองกับตัวแปรอื่น เช่น ความภาคภูมิใจในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กุสุมา ลำนุ้ย. 2538. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษา. ปัตตานี: โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ทศพร ประเสริฐสุข. 2542. เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการเรื่อง EQ (Emotional Intelligence): ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับความสำเร็จในชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- ..... . 2542. ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์, วารสารพฤติกรรมศาสตร์. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (ธันวาคม), 19-34.
- ถิรลักษณ์ เอกนิยน์. 2548. “กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (สำเนา).
- ธีระชน พลโยธา. 2545. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (ฐานข้อมูล)
- บารีย์ แคนทอง. 2542. “การสร้างสไลด์ประกอบเสียงและการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเรื่อง “การยังชีพ” เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 สาขาวิศวกรรมอากาศยาน โรงเรียนนายเรืออากาศ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (ฐานข้อมูล)
- ประทีป ปะสัน. 2544. “ผลการใช้เกมจำลองชีวิตคน (The Sims) ที่มีต่อระดับเชาวน์อารมณ์ (EQ) ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)
- ภาวนา เสถียรสวัสดิ์. 2537. “ผลของกิจกรรมสถานการณ์จำลองในภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)
- เยาวภา ลอยทะเล. 2544. “การใช้รูปแบบการสอนที่เน้นการสร้างสถานการณ์จำลองในกลุ่มย่อยเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (สำเนา)
- วิจิตรา การกลาง. 2546. การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, วารสารวิชาการ. ปีที่ 6 ฉบับที่ 10 (ตุลาคม), 37-43.

- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. 2542. **เชาวน์อารมณ์ (EQ) : ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต**. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ศศิธร บุญชิต. 2533. “ผลของการใช้สถานการณ์จำลองต่อการพัฒนาความเร็ว และปริมาณการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูงปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี”, ปรินญา นินพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (ภาษาอังกฤษเพื่อ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (ฐานข้อมูล) ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2545. **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สมบัติ สิริคองคสกุล. 2539. “ผลของการสอนกลวิธีในการสื่อสารที่มีความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนธนบุรีวร- เทพพิลาภรักษ์ ในกรุงเทพมหานคร”, ปรินญา นินพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- สมพงษ์ จิตระดับ. 2530. **การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สาธิตสุข, กระทรวง. 2546. **คู่มือความฉลาดทางอารมณ์**. กรุงเทพมหานคร: องค์การ ส่งเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 1. 2546. **ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546**. ปัตตานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1. (สำเนา)
- สิริพร ป็องกงลาด. 2540. “การเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนที่ใช้สถานการณ์จำลอง บทบาท- สมมติ และเกมกับวิธีสอนแบบปกติในการสอนทักษะพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5”, ปรินญา นินพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (สำเนา)
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539. **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ บุญมะยา. 2546. “ความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์อารมณ์ เจตคติต่องาน และแรงจูงใจใฝ่- สัมฤทธิ์ กับผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงานชายในธุรกิจประกันชีวิต”, ปรินญา นินพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (ฐานข้อมูล)

- อริยา คูหา. 2545. **แรงจูงใจและอารมณ์**. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อภิษญา ดวงจันทร์. 2543. “การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเศวตฉัตร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร”, *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. (สำเนา)
- อัญญาณี ทิวทอง. 2543. “ตัวแปรตัดสรรทางจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 11”, *ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (ฐานข้อมูล)
- Eggen, D. Pual and Kauchak, Don. 1992. **Educational Psychology**. New York : McMillan.
- Krashen, Stephen D. 1984. **Writing : Research Theory and Application**. California: Pergamon Press.
- Mayer, J.D. and Salovey, P. 1997. What is your Emotional Intelligence Quotient? In Salovey P. and Sluyter D. **Emotional Development and Emotional Intelligence**. New York: Basic Books.
- Savignon, Sandra J. 1983. **Communicative Competence : Theory and Classroom Practice : Text & Contents in Second Language Learning**. Massachusetts: Addison Wesley Publishing.
- Shapiro, L.E. 1997. **How to Raise a Child with a High EQ**. New York: Harper Collins.